

DANKBAARHEID ALS VERGROOTGLAS

Preek Efeziërs 5: 15-20

Toen onze jongens kleiner waren heb ik vaak met ze gekeken naar Pieter Post. Pieter Post is een animatie serie met poppen op televisie. Het gaat over Pieter Post, de postbode, die met z'n rode wagentje de post rondbrengt. Onderweg maakt hij van alles mee. Het leuke van die serie is -tenminste voor ons- dat er ook een dominee in voorkomt. Zo'n man met grijs haar, een bril, met zo'n priesterboordje. Het is een Engelse serie. En die dominee zegt eigenlijk steeds maar twee dingen: Of hij zegt: *'Zul je voorzichtig zijn, Pieter!'* Of hij zegt, als een avontuur weer eens goed was afgelopen, *'Je moet maar dankbaar zijn.'* Moet je nagaan wat voor domineesbeeld daarachter zit. Alsof ze niks anders hebben te melden. "Je moet maar dankbaar zijn." Of het nou bij dominees vandaan komt of niet, soms zeggen we dat tegen elkaar. *'Je moet maar dankbaar zijn.'* En vaak bedoelen we daar mee zoiets als: Het leven kan soms heel moeilijk zijn, maar kijk vooral naar de mooie dingen. Kijk maar vooral naar de dingen die je wel hebt.



We hebben een stukje van Paulus gelezen. Dat gaat over "zingen en jubelen voor God" en dat je God altijd voor alles moet danken met heel je hart. En oppervlakkig lijkt het alsof hij ook zoiets zegt als die dominee uit Pieter Post. *"Je moet maar dankbaar zijn."* Maar als je de woorden van Paulus goed leest dan zegt hij net wat anders; Ik lees het nog even voor.

18 Bedrink je niet aan wijn,
want dat leidt tot uitpattingen,
maar laat de Geest u vervullen

19 en zing met elkaar psalmen, hymnen en liederen.
Zing en jubel met heel uw hart voor de Heer

20 en dank God altijd voor alles
in de naam van onze Heer Jezus Christus.

Paulus geeft een opdracht met twee kanten. En die opdracht heeft positieve en een negatieve kant. Je moet je niet bedrinken. Let wel,

hij zegt niet: drink geen wijn, maar bedrink je niet aan wijn. Want dat dan weet je niet meer wat je doet. Je kunt niet meer goed nadenken. En je kunt daardoor niet proberen te begrijpen wat de wil van de Heer is. Bovendien demp je alleen maar je verdriet, je somberheid. Daarom drinken sommige mensen ook zoveel. Ze dempen daarmee al hun moeilijke gevoel. Ik denk dat je daar niet verder mee komt. Paulus zegt daarom: bedrink je niet Dat is de negatieve kant van de opdracht en nu de positieve: wordt vervuld van de Geest. Laat de Geest je van binnen vullen. Heel simpel gezegd: Giet je niet vol met wijn, maar laat je vullen met de Geest. Maar hoe je dat? Hoe wordt je vol van de Geest? Het antwoord is opmerkelijk. Door te zingen.

Je wordt vervuld met de Geest als je zingt over het geheim van de liefde van God. Al zingend laat je zelf vullen met de Geest. Je kunt niet besluiten om vervuld te worden met de Geest, maar je kunt wel besluiten om te gaan zingen. En dat is misschien wel de reden dat er in zo'n meeting als dit altijd wordt gezongen. Er is bijna altijd muziek. Dat is over de hele wereld zo in bijna alle kerken. Waarom is dat zo? We horen en vieren hier de onvoorwaardelijke liefde van God. God die ons aanvaardt, totaal, ook als wij onszelf maar niks vinden. Hoe langer je daar over doordenkt met je verstand, hoe minder je er van begrijpt. Want dat is een geheimenis. En dan wordt het tijd om te gaan zingen. Want zingen doe je samen. En muziek raakt je hart. Daarom kom je dichterbij het geheimenis. Een theoloog zei eens: "Over de liefde van God kun je beter zingen dan denken." Want zingend kom je dichterbij het geheim. Praterend en redenerend blijf je verder weg. En daarom is er in zo'n bijeenkomst als dit altijd muziek en wordt er altijd gezongen. Ook voel je je helemaal niet blij. Ook al is het donker in je leven. En je zult merken dat als het donker is en je loflied gaat zingen. Dat dat eerst alleen iets is van je mond. Maar al zingend dan worden die woorden die je niks zeggen langzamerhand iets van je hart. En zo wordt boven jezelf uitgetild. Niet dat dan de moeilijkheden voorbij zijn. Problemen kun je niet weg zingen. Zingen en God loven is geen een alternatief voor alcohol wat alles dempt. Maar door de muziek kun je wel weer afgestemd raken op die liefde van God.

Henri Nouwen, iemand die veel geschreven heeft over spiritualiteit, vertelt dat hij eens in een grote crisis zat. Hij besluit om een half jaar in een klooster te gaan wonen om een leven als monnik te gaan leiden. Zijn grootste ontdekking was: 'Kloosters zijn niet gemaakt om problemen op te lossen. Kloosters zijn er om in het midden van problemen God te loven.' Zijn problemen waren niet opgelost, maar ze kwamen in een perspectief. Drank dempt. De lofzang geeft reliëf. Het moeilijke blijft moeilijk. Maar al zingend kom je bij het geheim: er is één iemand die dit met en voor mij draagt.

Waarom loven en danken wij God? Omdat je er zelf beter van wordt? Omdat het de ander helpt? Dat is allemaal waar. Maar uiteindelijk doen we het omdat God het vraagt. God troont op de lofzangen van zijn volk. Wij zijn in ons gelovig bezig vaak zo gericht op de vraag: Wat heb ik eraan? Hoe kan het geloof beantwoorden aan mijn eigen verlangen? Dat we wel eens vergeten dat er ook een hele andere kant aan zit. *Waarom dank ik? Waarom geloven we?* Er is denk maar één fundamenteel antwoord te geven. Omdat God dat vraagt!

De laatste zin van Paulus sluit daar ook bij aan. en dank God, die uw Vader is, altijd voor alles in de naam van onze Heer Jezus Christus. Dat is nogal wat, wat Paulus hier zegt. Er zit iets heel absoluuts in. Dank God altijd voor alles. Let wel er staat niet. Dank God, ondanks alles. Er staat ook niet. Dank God onder alles. Nee, er staat voor alles. En ik hoor je al denken: *"Maar ik kan toch God niet danken voor dat mijn vader overleden is of dat ik ben ontslagen. Ja, natuurlijk ik heb God wel gedankt voor de steun die ik kreeg, maar toch niet voor het nare feit op zich."* Toch zegt Paulus het: Dank God altijd voor alles. Maar hij zegt er wat bij en daardoor kan hij het ook zeggen: Dank God voor alles in de naam van onze Jezus Christus. Als dat er niet bij stond dan zou het onbarmhartig zijn. Dat zinnetje: in de naam van Onze Heer Jezus Christus. - we zeggen het vaak in een gebed - is geen vrome afsluiting.

Het betekent zoiets als omdat God in Jezus Christus alles van ons leven draagt, danken we God. Hij heeft ons leven goed gemaakt, en daarom is ons leven goed, en daarom zal het goed worden. Hij verlost ons leven. Ons hele leven - en denk maar eens wat jou leven allemaal

is - wordt gedragen. Daarom kunnen we in de naam van Jezus Christus de Heer God altijd voor alles danken. Ons hele leven (met het donker erin) is als het ware opgetild in het licht. En Paulus zegt: hou daar in geloof aan vast. Neem dat nou als uitgangspunt. En je hoeft Paulus niet te vertellen dat het leven soms moeilijk en hard en frustrerend kan zijn. Maar Paulus zegt: bekijk je leven vanuit het reddende handelen van Jezus Christus. Neem dat nou als begin van je kijk op je leven. God heeft in Jezus Christus jouw leven gered. Dank God ervoor. Kies daarvoor. Kies je beginsel daarin. Dit zit ook in Griekse woord voor dankbaarheid. Dat is eucharistie. Dat bestaat uit twee woorden. Eu en Charis, goed en genade. Je bent dankbaar als je de genade goed noemt. Dankbaarheid is bloem die groeit op de akker van de genade. Geluk is de kunst om een boekje te maken van de bloemen waar je bij kunt.

Als wij het over dankbaarheid hebben dan is dat vaak een resultaat. Je kijkt naar de mooie dingen van je leven- En je denkt dan: ik heb lieve kinderen, of ik mag veel betekenen in het vrijwilligers werk. en je denkt: daar mag ik weleens dankbaar voor zijn. Ik vind vaak zo gewoon. Dat is trouwens al heel wat. Maar dankbaarheid is zo een resultaat van een terugblik. Het is dan een evaluatieding. Maar in het geloof is dankbaarheid meer een begin. Iemand schreef daarover: We komen niet bij de dankbaarheid terecht, Maar we gaan er vanuit. De dankbaarheid is niet het resultaat, maar het beginsel. Dankbaarheid is niet de vrucht, Maar de vruchtbare bodem. Wij beginnen met danken, en dán gaan we bidden, en waken, en strijden, en zuchten, en huilen... En alles wordt gedragen door de dankzegging. Dankbaarheid is een soort van vergrootglas, waarmee je naar je leven kijkt, waardoor het vanzelfsprekende bijzonder wordt. Door welke lens kijk jij? Het is geen moment, maar een levenshouding. Dankbaarheid is de manier waarop je in het leven kan staan. Door ervoor te kiezen, je uitgangspunt te nemen in het geloof dat God jouw leven draagt, redt en goed maakt. Amen